

ԿԱՐԾԻՔ

Ֆրիդա Հմայակի Հակոբյանի՝ «Մանկավարժական մասնագիտական ներուժի ձևավորման ու զարգացման ուղղությունները Հայաստանի Հանրապետության կրթության ոլորտում» վերնագրով, ԺԳ.00.01 թվանիշով, «մանկավարժության տեսություն և պատմություն» մասնագիտությամբ թեկնածուական ատենախոսության մասին

Ցանկացած մարդու, մասնագետի, արվեստի, գրականության ու գիտության ներկայացուցիչ, պետական, քաղաքական և հասարակական գործչի, երկրի յուրաքանչյուր քաղաքացու աշխատանքային և ստեղծագործական գործունեության արդյունավետությունը պայմանավորված է նրա ստացած կրթությամբ, որը պետք է դիտարկել նախ մանկավարժի ղեկավարությամբ իրականացվող գործընթաց, ապա և ողջ կյանքի ընթացքում անհրաժեշտ շարունակական գործունեություն:

Ժողովրդի կենսագործունեությունը, երկրում գիտության ու տեխնիկայի, արվեստի ու գրականության զարգացումն ապահովող կրթության ոլորտն այսօր ողջ աշխարհում ուղեկցվում է երբեմն արդյունավետ, երբեմն ել հասարակության կողմից մերժելի ու անհաջող բարեփոխումներով:

Դրա համար ել մանկավարժ զիտնական հետազոտողների ուսումնասիրությունների հիմքում դրվում է այդ բնագավառի համար առանձնակի կարևորություն ներկայացնող՝

- մանկավարժների մասնագիտական պատրաստման և վերապատրաստման,
- մանկավարժական մոտիվացիայի մանկավարժական գործունեության արդյունավետությունն ապահովող դրդապատճառների,
- մանկավարժական կոմպետենտության բարձրացման,
- կրթության ոլորտում մանկավարժական մասնագիտական ներուժի ձևավորման ու զարգացման ուղղությունների մասին հարցերը:

Հենց այս խնդրի լուծումն ել կազմում է պաշտպանության ներկայացված թեկնածուական ատենախոսության նպատակը:

Հետազոտությանն արդյունավետ լուծումներ տալու, իր առջև դրված նպատակն ու առաջ քաշված խնդիրները ավարտին հասցնելու համար ատենախոսը որպես իր հետազոտության ռազմավարություն, քննարկմանը է ներկայացնում:

- Շարունակական կրթության համատեքստում մանկավարժական մասնագիտական ներուժի ձևավորման ու զարգացման:
- Մանկավարժական կրթությունը որպես մանկավարժական մասնագիտական ներուժի ձևավորման հիմնավորման:
- Մանկավարժական մասնագիտական ներուժի ձևավորման ու զարգացման գործընթացների առանձնահատկությունների բացահայտման հարցերը:

Եվ նա, որպես իր հետազոտության մարտավարություն քննարկման է ներկայացնում

- Մանկավարժական մասնագիտական ներուժի ձևավորման ու զարգացման հայեցակարգային դրույթները, գործընթացները, մոտեցումներն ու եղանակները:
- Մանկավարժական կրթության գործառույթային շրջանակները, կոմպետենտային մոտեցումները, կազմակերպման մոդելները, զարգացման միտումներն ու սկզբունքները:
- Մանկավարժական մասնագիտական ներուժի ձևավորման ու զարգացման տեղեկատվայնացման, իրավանորմատիվային հիմքերը և հիմնախնդիրները կրթության համակարգում հարցերը՝ ամենաժամանակակից պահանջներով, մանկավարժական գիտության վերջին խոսրով, հետազոտական բարձր մակարդակով կատարված վերլուծություններով ու հիմնավոր ապացուցումներով:

Ատենախոսը իրար լրացնող և միմյանց օրգանական շարունակություն կազմող գլուխներում ներկայացնում է հետազոտության ընթացքում իր կողմից արձանագրված նոր ու կարևոր այնպիսի փաստեր, որոնք նպաստել են իր առջև դրված նպատակային խնդիրների արդյունավետ լուծմանը, հետազոտության տեսական նշանակության հիմնավորմանը և, որ ամենակարևորն է, գիտական նորույթի հաստատմանը:

Ատենախոսի գիտական հետազոտության ընթացքում ձեռք բերած փաստերից առանձնակի հետաքրքրություն են ներկայացնում

- «մանկավարժական մասնագիտական ներուժ» եզրույթը՝ ատենախոսի գիտական մանկավարժական մեկնարանությամբ,

- այդ եզրույթի առանձնակի ու կարևոր հատկանիշները՝ ուսուրաների ապահովածությամբ, նրա գործադրման համար անհրաժեշտ պայմանների ստեղծմամբ, ներուժի փոփոխականությամբ, բաղադրիչների միասնության ապահովմամբ, և կառուցվածքի բացահայտմամբ,
- մասնագիտական կոմպետենտությունը՝ նրա խմբերի բաժանմամբ և ուսումնական դաստիարակչական, մեթոդական, կազմակերպչական, տեխնոլոգիական, պլանավորման, նախագծային, գնահատման կառավարչական բաղդրիչներով,
- մանկավարժական մասնագիտական ներուժը կրողի՝ ուսուցիչ մանկավարժի անձնային ու մասնագիտական որակները՝ իրենց մանկավարժական վարպետությամբ, մասնագիտական գիտելիքներով, մասնագիտական կարողություններով, ուսակություններով ու հմտություններով, մասնագիտական փորձով, անձնական նվիրումով, հուզականությամբ, մտքի ճկունությամբ, հոգեկան խանդավառությամբ, երեխայի և իր մասնագիտության նկատմամբ սիրով ու նվիրվածությամբ:

Սրանք կազմում են ատենախոսության առաջին զլիսի բովանդակությունը գիտական պատշաճ շարադրանքով:

Ատենախոսն իր բանականությամբ, մասնագիտական փորձով, աշխատախրությամբ, հետազոտողին վայել բժախնդրությամբ ոչ միայն վերլուծում է իր հիմնախնդրի հետ առնչվող գիտական աղբյուրները, գիտության լեզվով պատասխանում մասնագետ գիտնականներին, այլ համարձակ ներկայացնում է նաև իրը՝ սեփականը, որպես նոր ու թարմ խոսք ժամանակակից մանկավարժական գիտության տվյալ բնագավառի մեջ:

Պակաս ինքնախիա չէ նաև ատենախոսության երկրորդ գլուխը: Այն հետազոտությանը նպաստող գիտական նոր փաստեր է ի ցույց դնում, որոնք հիմնավորում են մանկավարժական մասնագիտական ներուժի՝ ատենախոսի կողմից առաջ քաշված դրա ձևավորման ու զարգացման ուղղությունները, որպես հետազոտության մեջ հիմնավորված գիտական նորույթ: Դրանք են՝

- Մանկավարժական կրթության շրջանակի մեջ ներառված և մանկավարժական մասնագիտական ներուժի ձևավորման ու զարգացման ուղղությունների

հայտնաբերման մասը կազմող գործընթացի կազմակերպման մոդելները:

Ատենախոսն այնքան վարպետորեն է ներկայացնում իր հետազոտությանը նպաստած մոդելները, որ դրանք ուսումնասիրողների համար ներկայացնում են որպես

- **համակարգ**, որը փոխարինում է մանկավարժական մասնագիտական ներուժին այնպես, որ նրա աշխատանքը մեզ տալիս է նոր լրատվություն նրա ձևավորման ու գարգացման ուղղությունների մասին,
- **կառուցվածք**, որը մանկավարժական սուբյեկտների, այդ թվում մասնագիտական ներուժի ձևավորման ու գարգացման ուղղությունների գործունեությունը դարձնում է պարզ, մատչելի, հասկանալի և օգնում է այն յուրացնել արդյունավետ մեթոդներով, միջոցներով ու ձևերով,
- **հաղորդակցման լեզու**, որն օգնում է հետազոտողին մտածել, վերլուծել, բացահայտել մանկավարժական մասնագիտական ներուժի ձևավորման ու գարգացման բազմազանությունը:

- **Մանկավարժական մասնագիտական ներուժի գարգացման միտումները**, որոնք ատենախոսը ներկայացնում է կրթության շարունակականացման, հումանացման, ժողովրդավարացման, ինտեգրացման, ինտենսիվացման, տեղեկատվայնացման, ձևով ու բովանդակությամբ:
- **Մանկավարժական մասնագիտական ներուժի ձևավորման ու գարգացման գործընթացի արդիականացման սկզբունքները**, որոնք կոմպետենտային մոտեցմամբ, մշակութահարմարությամբ, ուսանողակենտրոնությամբ, կոլեգիալ որոշումներ ընդունելու, բազմազանությամբ, փոփոխություններին արձագանքելու ձևերով ատենախոսը դնում է իր հետազոտության հիմքում և ապահովում է նրա իրականացման ձևի ու բովանդակության ներդաշնակությունը:

Ատենախոտության երրորդ գլուխը գիտական պատշաճ մակարդակով կատարված հետազոտությունների օրինակ է: Ատենախոսի կողմից ներկայացված

- ուսուցչի տեղեկատվական և հաղորդակցական կոմպետենցիաների ձևավորման ու գարգացման գործընթացների,
- մանկավարժական մասնագիտական ներուժի ձևավորման ու գարգացման

իրավանորմատիվային հիմքերի,

- ուսուցիչների թվաքանակի փոփոխության ու կրթական մակարդակի վերապատրաստված, ատենախոսության և տարակարգ ունեցողների,
- մանկավարժական մասնագիտական կրթության և նրա ներուժի զարգացման հիմնախնդիրների գծով ատենախոսը կատարել է այնպիսի գիտական ու հետազոտական ուղղվածություն ունեցող հետազոտություններ, որոնք օգնում են ատենախոսին հետազոտության նպատակը համարելու կատարված, իր առջև դրված խնդիրները՝ լուծված, գիտական նորույթը՝ հաստատված: Հետազոտության հեղինակը հիմք է տալիս իրեն համարելու ոչ միայն մանկավարժ, այլև սոցիոլոգ հետազոտող:

Հանգում ենք այն կարծիքին, որ ատենախոսը լիովին գիտակցել է իր ընտրած հիմնախնդրի կարևորությանը ժամանակակից մանկավարժական գիտության մեջ և իր հետազոտության գիտական դեկավար, բազմավաստակ գիտնական, ՀՀ վաստակավոր մանկավարժ, մանկավարժական գիտությունների դոկտոր, պրոֆեսոր Ախրա Թոփուզյանի պահանջկոտության շնորհիվ իմաստավորել է այն իր բարձրակարգ հետազոտության միջոցով և սպասում է այն գիտական գնահատականին, ինչը մենք, որպես ատենախոսության առաջին պաշտոնական ընդդիմախոս, անում ենք:

Բայց գիտական այսքան բարձր մակարդակով կատարված հիմնախնդրի հետազոտողը պետք է, որ ոչ մի վրիպում քույլ չտար:

Բայց դա կ է բնական և գիտական լուրջ հետազոտության մեջ նույնիսկ ընդունելի, որը ատենախոսի կողմից քույլ է տրվել:

- Ատենախոսության «Աերածությունում» չի ընդգրկել «հետազոտության մշակվածության աստիճանը» և աշխատանքի «կատարման փուլերը», որոնցով կամբողջացներ ատենախոսության ապարատը:
- Խախտել է գիտական ապարատի տարրերը կազմող գիտական վարկածի, «հետազոտության խնդիրների», «պաշտպանության ներկայացվող դրույթների» և «եզրակացությունների» համամասնությունը: Եթե դրանք բովանդակությամբ լրացնում են իրար ու կազմում մեկը մյուսի օրգանական շարունա-

կուրեյուն, ապա՝ ձևով՝ կետերի հակասում են ներդաշնակությունը, ունենալով համապատասխանաբար 3-ը, 7-ը, 4-ը, 10-ը:

- Ատենախոսության «Եզրակացությունների» մի քանի կետով կարելի էր տալ հետազոտության խնդիրների օբյեկտիվորեն լուծված պատասխանները: Իսկ ատենախոսը կետերը հասցրել է 10-ի, ծանրաբեռնելով նաև բովանդակությունը:

Բայց պարզից էլ պարզ է, որ ատենախոսի կողմից թույլ տրված վրիպումները չեն ազդել և չեն էլ կարող ազդել գիտական այդպիսի մակարդակ ունեցող հետազոտության վրա:

Այնպես որ բոլոր հիմքերն ունենք արձանագրելու, որ «Մանկավարժական մասնագիտական ներուժի ձևավորման ու զարգացման ուղղությունները Հայաստանի Հանրապետության կրթության ոլորտում» վերնագրով, ԺԳ.00.01 թվանիշով, «մանկավարժական տեսություն և պատմություն» մասնագիտությամբ ատենախոսությունը ինքնուրույն, ավարտուն, նոր ու բարի խոսքով շարադրված, գիտական պատշաճ մակարդակի հասցրած հետազոտություն է, որը լիովին համապատասխանում է ՀՀ գիտական աստիճանաշնորհման կանոնակարգի 7-րդ կետով թեկնածուական ատենախոսություններին ներկայացվող պահանջներին: Իսկ ատենախոս Ֆրիդա Հմայակի Հակոբյանը արժանի է մանկավարժական գիտությունների թեկնածուի գիտական աստիճանին:

Առաջին պաշտոնական ընդդիմախոս,

ՀՀ վաստակավոր մանկավարժ, մանկավարժական

գիտությունների ռոկտոր, պրոֆեսոր

Մանացական Մանուկյան

Դրանքուն Անացական Մանուկյանի ստորագրությունը

հայուսահում եմ, դոցենտ

Մարիամ Բագիրյան

12.04.2021թ.

թ. Երևան